

var det, og det er i og for sig fair nok altså, især i betragtning af, at Folketingets Kirkeudvalg altså formelt fungerer som sådan. Men jeg er enig med fru Birthe Rønn Hornbech, hvis hun siger, det ikke er vores opgave at gøre det. Det var heller ikke det, jeg var ude efter.

Det, jeg var ude efter, var sådan lidt formandsansvar over for et ministerium, der jo åbenbart har haft meget, meget lang tids fred og ro og derfor ikke rigtig har fået støvet kuglerammen af derovre, at det var til dem, man sagde: Kunne det ikke være lidt sjovt, om man prøvede, om man ikke godt kunne tænke tingen på en lidt anden måde? Altså når man spurgte: Hvad gør vi ved det, og hvad gør vi ved det?, at der så var nogle, der syntes, det var lidt skægt at komme i gang med at lave noget, så vi fik nogle svar, der var relevante i forhold til det, vi havde spurgt om.

Jeg ved udmærket godt, at det er ministerens ansvar, så det er lidt synd at stå her og skælde ud på ministeriet, men der er jo et eller andet sted, hvor vi har et formandsansvar, et Folketing. Som ganske almindeligt folketingsmedlem må jeg appellere til vores formand i udvalget om at sikre, at en udvalgsbehandling bliver andet, end at man står i stampe på stedet.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg kan love fru Margrete Auken, at formanden for Folketingets Kirkeudvalg intet vil gøre for at begrænse fru Margrete Aukens frihed. Fru Margrete Aukens lyster skal nok få frit løb i udvalget – for nu at tale lidt kirkeligt.

Jamen jeg har aldrig været i tvivl om, vil jeg sige til hr. Flemming Kofod-Svendsen, at vi to er helt enige om, hvad der er folkekirkens hovedanliggende. Det er forkyndelsen. Og når andre har spurgt: Hvad er det, der styrer eller sikrer forkyndelsesfriheden? Jamen så kan vi jo bestemme alt muligt herinde.

Jeg tror også, hr. Flemming Kofod-Svendsen og jeg kan blive enige om, hvad det er, der sikrer forkyndelsesfriheden. Det er selvfølgelig vore frihedstraditioner, vores lutherske holdning til kristendommen. Det er jo meget sikrere end det skrevne ord. Som Grundtvig siger: om så det skrevne ord var skrevet med fjer af englevinger.

Til hr. Christian H. Hansen, som, forstår jeg, spørger til Venstres holdning til brugerbetaling og frit valg – det må vel være det, der er tale om – må jeg sige meget klart, at det her er jo

hverken en børnehave eller et sygehus; det er den folkekirkelige ordening, og vi føler os meget forpligtede på grundlovens § 4, men i øvrigt er der jo et frit valg, og der er netop i meget høj grad brugerbetaling. Men staten har en forpligtelse til at sørge for, at der kan holdes gudstjeneste hver søndag, og det ansvar vedkender vi os med glæde.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Kristeligt Folkeparti har med udarbejdelsen af dette beslutningsforslag udført et stort arbejde, som fortjener Folketingets anerkendelse. Forslaget med de tilhørende bemærkninger er virkelig gennearbejdet, og ikke mindst forslaget bemærkninger med tilhørende overblik over den historiske udvikling har det været en fornøjelse at læse.

Jeg skal ikke give karakter for den tekniske udførelse, men der er ingen tvivl om, at dette beslutningsforslag med hensyn til grundighed ligger betydeligt over gennemsnittet for beslutningsforslag fremsat her i Folketinget.

Og når jeg nu er i gang med at uddele ros, vil jeg også gerne rose ministeren for den besvarelse, som ministeren gav til Kristeligt Folkepartis forslag. Det var en grundig besvarelse med en række kirkepolitiske synspunkter, som jeg stort set fra ende til anden deler.

Nu er det jo en oppositionspolitikers opgave at genere regeringen, så jeg vil så formulere det på den måde, at jeg synes, ministerens tale var en god, konservativ tale.

Kristeligt Folkeparti ønsker nedsat en kommission, som skal komme med et oplæg til, hvordan statens økonomiske støtte til folkekirken, der i øjeblikket primært gives som delvis finansiering af præstelønninger m.m., kan ændres til en ordening, hvor staten i stedet betaler for begravelsesvæsenet samt yder tilskud til istandsættelse af kirkebygninger.

Endvidere ønskes der overvejelser om den mest hensigtsmæssige fremtidige civile registrering i Danmark.

Men hvorfor vil Kristeligt Folkeparti gennemføre disse ændringer? Hvad er motivet? Ja, det fremgår af det allerførste afsnit i bemærkningerne. Her tages der udgangspunkt i grundlovens § 68, hvor det hedder: »Ingen er pligtig at yde personlige bidrag til nogen anden gudstjeneste end den, som er hans egen.«